

0

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalované: **Obec Seč**, se sídlem Seč č. 17, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci stížnosti žalobce ze dne 18. 12. 2013 na postup žalované při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 29. 1. 2015, č. j. 52 A 121/2014 – 68,

t a k t o :

- I.** Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany proti nečinnosti žalované podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně navrhl, aby mu krajský soud přiznal osvobození od soudního poplatku a ustanovil zástupce z řad advokátů.

[2] Posledně uvedené návrhy krajský soud zamítl usnesením ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 121/2014 – 59, a současně žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. V odůvodnění podrobně vysvětlil, že žalobce vede spory takové povahy, že mu osvobození od soudních poplatků nelze přiznat, navíc nesplňuje podmínku nemajetnosti, a proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno shora. Závěrem dodal, že žalobce nepotřebuje odbornou právní pomoc, neboť je evidentně schopen orientovat se v relevantní právní úpravě.

[3] Žalobce napadl uvedené usnesení kasační stížností u Nejvyššího správního soudu (dále jen „první kasační stížnost“), který ji zamítl rozsudkem ze dne 12. 3. 2015, č. j. 2 As 24/2015 – 52. Zabýval se zejména tvrzenou nemajetností žalobce, neboť ta měla být zkoumána v první řadě. Až pokud by krajský soud dospěl k závěru, že žalobce skutečně splňuje tuto podmínku pro osvobození od soudních poplatků, bylo by namíste se zabývat tím, zda neexistují zvláštní okolnosti, které by uplatnění tohoto institutu přesto vyloučily. Na věci to však ničeho nemění, neboť i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalobce není nemajetný, proto usnesení krajského soudu (respektive jeho napadené výroky I. a II.) neshledal nezákonným.

[4] Krajský soud dne 29. 1. 2015 řízení zastavil usnesením citovaným v záhlaví tohoto rozsudku, a to z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[5] Jak již bylo uvedeno výše, žalobce byl usnesením ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 121/2014 – 59, mimo jiné vyzván k úhradě soudního poplatku za návrh na zahájení řízení, a to ve lhůtě tří dnů od doručení usnesení. Dále byl poučen, že v případě nezaplacení soudního poplatku bude řízení zastaveno. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě, t.j. do 26. 1. 2015, soudní poplatek nezaplatil, krajský soud řízení podle § 9 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), zastavil.

[6] Proti tomuto usnesení nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalované

[7] Stěžovatel se v převážné části kasační stížnosti věnoval žádostem o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[8] K nezákonnosti napadeného usnesení uvedl, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení, neboť měl být osvobozen od soudního poplatku.

[9] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

[11] Na úvod dále poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 – 77). Vzhledem k tomu zdejší soud nerozhodoval o stěžovatelově žádosti o osvobození

pokračování

od soudního poplatku za kasační stížnost, jelikož by takové rozhodování bylo bezpředmětné.

[12] Zabýval se tak pouze žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 8, věty první, s. ř. s. může být navrhovateli, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení, a dospěl k závěru, že nikoliv.

[13] Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, proč stěžovatel považuje napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Bylo napadeno jednoduché usnesení krajského soudu, kterým bylo řízení zastaveno z jediného důvodu, a to pro nezaplacení soudního poplatku. Usnesení krajského soudu (respektive jeho výroky I. a II.), kterým byla zamítnuta žádost o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení advokáta, navíc Nejvyšší správní soud přezkoumal v řízení o první kasační stížnosti. Je tak zřejmé, že ve vztahu k nyní napadenému usnesení nejde o složité či nepřehledné právní či skutkové hodnocení, v němž by se nemohl stěžovatel sám zorientovat a pro které by vyvstala reálná potřeba jeho zastoupení advokátem. Zdejšímu soudu je navíc z úřední činnosti známo, že stěžovatelova podání obsahují komplexní argumentaci a popisují podstatu věci. Stěžovatel je schopen sám bránit svá práva, formulovat své námitky a se soudy adekvátně komunikovat. Proto není nezbytně třeba, aby mu byl k ochraně práv ustanoven advokát.

[14] Poté Nejvyšší správní soud přistoupil k přezkumu napadeného usnesení v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů a ověřil, že netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že předmětem řízení o nynější kasační stížnosti není přezkum merita věci, neboť tím se v situaci, kdy řízení bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku, nemohl zabývat ani krajský soud. Zdejší soud se mohl zabývat jenom těmi z námitek kasační stížnosti, které se vztahují k zákonnosti usnesení o zastavení řízení a které tedy lze podřadit pod kasační důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[17] Nejvyšší správní soud uvádí, že ze soudního spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku usnesením tohoto soudu ze dne 8. 1. 2015, č. j. 52 A 121/2014 – 59. Byl v něm také poučen o tom, že v případě nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě bude řízení zastaveno. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 1. 2015, lhůta k zaplacení soudního poplatku činila tři dny, skončila v pondělí dne 26. 1. 2015. V této lhůtě (ani poté) stěžovatel soudní poplatek nezaplatil, ostatně to ani netvrdí.

[18] Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

[19] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[20] Jelikož byly naplněny podmínky aplikace uvedeného ustanovení (stěžovatel podal návrh na zahájení řízení ke krajskému soudu, současně však nezaplatil soudní poplatek, proto jej krajský soud k úhradě vyzval, nicméně ani ve stanovené lhůtě stěžovatel soudní poplatek neuhradil), krajský soud musel postupovat podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Napadené usnesení krajského soudu proto není nezákonné.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud kasační stížnost ze všech výše uvedených důvodů podle § 110 odst. 1, poslední věty, s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

[22] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalované v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec její úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu